

Sıdika Ve Turgut 1

– yasinmnylmz · 03 Ağustos 2020

'Çatı ustası!'

Samsun - Çarşamba!

Turgut ilkokula gidiyordu.

Sabahçı olduğu için öğleden sonralarını babasının marangoz atölyesinde geçiriyordu. Dersleri pek iyi değildi. Ama çıraklığı severek yapıyordu. Küçüklüğü, tahtalarla oynayarak geçmişti. Daha sonra onları kesme, birleştirme ve çivi çakma işlerinde ustalaştı.

Beşinci sınıftan sonra okumadı. Babası da ısrarcı davranmamıştı. Sevmediği bir şeyi zorla yaptırmak geri tepebilirdi. Her sabah babasıyla atölyeye gelmeye başladı.

İlk ustası babası olmuştu. Ondandır, bir şeyler kapmaya çalışıyordu. İşe, eli yatmaya başlayınca tamirlere Turgut gitmeye başladı. Güler yüzlü ve titiz çalışması işleri arttırdı. Çevresini epey genişletti.

Turgut, daha büyük işler yapmak istiyordu.

Arkadaşları yaz geldiğinde Ege'ye gidiyordu. Yazlık yerlerin ahşap işleri yapıyor, kışın hasar gören çatıları onarıyorlardı. Geri döndüklerinde ise gezip gördükleri yerleri anlatıyorlardı.

Yaz yine gelmişti!

Kendini kanıtlamak için bir fırsat olarak görmüştü. Babasından izin alarak arkadaşlarının peşine düşmüştü.

Aydın - Didim!

Samsunlu Halil Torun, ustalarını otogarda karşıladı. Hem hemşerilerini mağdur etmemek hem de sezonun açıldığı şu dönemde işlerin aksamamasını istiyordu.

Yazlıkların gelmesine daha bir ay vardı. İş aldıkları yer, villalardan oluşan bir siteydi. Geçen yazdan beri kimse uğramamıştı. Site güvenliğinden başka kimse yoktu.

Turgut, bir çatı ustasının yanına çırak verildi. Ustası, muhabbeti seven biriydi. Birlikte çalışırken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorlardı. İlk haftası getir, götür ile geçti. Hafta sonu yorgunluklarını denize girerek attılar.

İkinci Hafta!

Turgut, ustasının iteklemeleriyle çatıya çıktı. Keresteleri birer, ikişer çakmaya başladı. Ustasının onayından geçtikten sonra işleri yarı yarıya yapmaya başladılar. Halil Torun Turgut'u sevmişti. Arkadaşlarıyla ilişkilerini ve işe istekli olması diğerlerinden bir adım öne çıkarıyordu. Hafta sonu, Halil Torun Turgut'un ustasıyla konuştu. Ustanın övgülerini dinledikten sonra iş teklif etmeye

karar verdi. Ancak erken konuşmak istemedi. İşlerin bitmesine iki hafta vardı. Eğer yerini garantiye aldığını bilirse işleri boşlayabilirdi.

Üçüncü Hafta!

Yakıcı güneş ustayı zorluyordu. Tansiyon oynamaları tehlikeli olmaya başlamıştı. Turgut ustasının yerine çalışmaya başladı. Ustası, yükünün hafiflediğine seviniyordu. Haftanın ortasında ilk villanın çatısı bitince malzemeleri ikincisine taşıdılar. Her yerden çekiç sesleri geliyor, ölçüye göre kesilen kerestelerin taze kokuları yayılıyordu.

Dördüncü Hafta!

İkinci villanın da çatısı bitmek üzereydi. Diğer ustalar ikinci işlerine daha yeni geçiyordu. Yazlıkçılar gelmeye başlamıştı. Erken gelenler; evi havalandırmak, bahçeyi düzenlemek ve eksikleri tamamlamak için buradaydı.

Sezon artık açıldığına göre işçilerin gitme vakti gelmişti. Turgut eşyalarını toplamaya başladı. Mahalleden arkadaşı yatakhaneye geldi. “Turgut!” “Evet?” “Halil Torun seni çağırıyor!” “Sebep?” “Bilmiyorum! Çağır gelsin dedi!” Arkadaşların meraklı bakışları altında yatakhane den çıktı.

Atölyenin yazıhanesine geldi. Kapıya vurdu.

“Gel!” “Beni çağırmışsın abi!” “Gel aslanım gel!” Turgut içeri girip kapıyı kapattı. Ustası da vantilatörün karşısına geçmiş serinlemeye çalışıyordu. “Bu ne sıcak ya?” Gömleğinin açık düğmelerinden kalp ameliyatının izleri görünüyordu. “Otur şöyle!”

Turgut tekli koltuğa kuruldu. Konuyu, odadakilerin gözlerinden anlamaya çalışıyordu. Halil Torun: “Arkadaşların ne yapıyor?” “Eşyalarını topluyorlar. Malum, yarın yolculuk var.” “Bak Turgut! Açık konuşacağım. Senden ve işinden çok memnun kaldım. Ellerine sağlık!” “Eksik olma abi!” “Aha, ustanın yüzü de burada! O da seneden övgüyle bahsediyor.” Çatı ustası göğsünü vantilatöre dayamaya çalışıyordu. “Ay, bu ne sıcak ya?” Turgut:

“Sağ olsun!”

“Eğer sen de istersen yanımda çalışabilirsin!” “Ben mi?” “Evet! İşimiz, gücümüz yerinde çok şükür. Dükkânımız çalışıyor. Ustaları tanıdın.” “...” “Samsun’da çalıştığın yerleri biliyorum. Çocukluğum oralar-da geçti. Orada kazandığından daha çok kazanırsın.”

Turgut yatakhaneye döndü.

Arkadaşlarına durumu anlattı. “En iyisini yaparsın!” telkinleriyle kabul etmeye yakınlaştı. Babasına telefon etti. Onun da iznini alınca teklifi kabul etti.

Arkadaşlarını uğurladıktan sonra yatakhane de bir başına kalmıştı.

-SON-